

● ● ● ● ● ● ● ○ ○ ○

● ● ● ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

[illegible]Bruised ☐Hurt -1 ☐Injured ☐Wounded -2 ☐

Mauled -2 ☐

Crippled .5 ☐Incapacitated ☐

Strength ●0000

Dexterity ●●●●○

Stamina ●○○○○

Social

Charisma ●●●●○

Manipulation ●●●00

Appearance ●●●●○

Perception ●●○○○

Intelligence ●●●●○

Wits ●●●○○

Advantages

Auspex ●0000

Celerity ●0000

00000

00000

00000

00000

00000

00000

00000

00000

Conscience.....●●●●○

[illegible]

Self-Control_____●●●○○

Courage_____●●○○○

Karaktererne har hver især nogle alvorlige problemer, som de skal løse med sig selv og hinanden, så derfor er det vigtigt, at du spiller din karakter overfor de andre, og får de personlighedstræk frem, som din karakter har. Sæt dig derfor godt ind i din karakter, og fortæl ikke noget til de andre omkring den, før efter spillet.

CHRISTINE SCADBURY

Du så hvordan isblomsterne langsomt blev dannet, i det smukke klare glas, og det blev sværere og sværere at se hvem der gik forbi ude på gaden, men du kunne stadig høre lydene fra vognene, fra børnene der lo og larmede og fra faste skridt, der knirkede i sneen. Det gik op for dig, at isblomsten var mere interessant, end hvad der foregik udenfor vinduet, og til sidst hørte du end ikke lydene udefra, men blev et med isblomstens fantastiske isverden.

“Hva’ Fanden sidder du og laver tøs?!” , vækker dig ud af din drøm, og du får et let slag i nakken, og kommer med et klynkende udbrud. Du havde været så langt væk i dine tanker, at du ikke havde hørt at din far var kommet hjem. Nu stod han, sneen smeltene på hans frakke, vandet dryppende ned på gulvet, i køkkenet, ved siden af dig, lugten af værtshus hængende omkring ham, et blå øje og en flaske i lommen. Et kort øjeblik hader du ham, og du har lyst til at slå ham, for var det ikke for ham, var mor her stadig. Og han kigger igen på dig med det ubehagelige væmmelige blik. “Rør mig ikke”, tænker du, og er lige ved at sige det højt, men gør det ikke.

“Ikke rigtig noget”, mumler du stille, og din far skumler ind i stuen. “Mor er død”, tænker du, og savner hende endnu mere. Du vender igen blikket mod isblomsten, men den har mistet sin magi, og er blot frossent vand, og snart er dine tårer som falder i vindueskarmen, frosne tårer.

Men midt i al din elendighed, kan du ikke lade være med at smile lidt for dig selv, for der er et lyspunkt. Der er noget som din fader ikke ved noget om. En hemmelighed, som du næsten ikke selv ved hvad er. Isabelle. Den mærkelige kvinde, som gav dig en smuk bog, da hun fandt ud af at du kunne læse, og som du har besøgt flere gange om aftenen i hendes store smukke hus. Hun er ikke som din mor, og det gør ondt i dig, når det går op for dig, at du elsker hende mere end du elskede din mor. Isabelle fortalte dig, at hun havde en julegave til dig. En smuk smuk julegave, noget som du vil elske i al evighed. “Det vil foreviggøre din skønhed, min lille skat”, havde hun sagt, og kysset dig let på munden, inden hun vinkede farvel til dig fra vinduet.

Tankerne om Isabelle, fik dig til at glemme jeres fattige hus, din far som det var gået ned af bakke med, lige siden mor var død, alle de problemer som virkede så uoverskuelige på dig, at du overvejede at følge din mor, før din tid var kommet. Du ville ikke

græde, fordi alle andre gik forbi udenfor og glædede sig over at det var jul, og at de skulle tilbringe tid sammen med deres elskede. Det skulle du jo også.

I morgen skulle du besøge Isabelle. Du var spændt og forventningsfuld, men samtidig også lidt bange, fordi hun til tider opførte sig så underligt, og så på dig med øjne, du kun troede at mænd kunne have. Hun kunne sidde i lang tid, og røre ved dit lange sorte hår, tage sig af dig, og være kærlig over for dig, men du havde aldrig fundet det ubehageligt. Det virkede naturligt, at Isabelle gjorde den slags.

Men i morgen skulle du atter møde hende. Du havde fået besked på at komme klokken seks, og du skulle nok være der. Om det så blev det sidste du gjorde.

CHRISTINE SCADBURY

Christine, og du kender de andre væsener som er her, men du ved ikke hvem de er, men du husker ikke noget omkring dem.. Du søger i din hukommelse for at huske, men det hele er væk. Og der er noget galt, for Isabelle er væk.

Forhistorie

Du var en smuk ung pige. Altid betænksom, og stillede altid sine egne behov til side for andres. Men der var noget du søgte som pige. Du drømte om et liv, et liv hvor der ikke var fattigdom, frygt eller nogen form for lidelse, et liv hvor du ikke led.

"Kom indenfor Christine."

Isabelle rækker sin slanke hånd ud, og lukker den omkring dit kolde håndled. Hun tager din kappe af, din frakke, tager igen din hånd, og fører dig ind i stuen. Du holder af den måde Isabelle siger dit navn på. Hun udtaler det ikke som de andre.

Stuen er som altid varm og hyggelig, og I sætter jer i sofaen. Isabelle trækker benene op under sin kjole, sætter sig helt hen i hjørnet, og betragter dig. Ilden knitrer lystigt fra pejsen. Du vender dig mod hende.

"Hvad kigger De på Frue?," spørger du, vil vidende om hvad det er hun ser.

Hendes klare latter lyser op i stuen, hun ser kort ind i ilden, smiler for sig selv, men svarer ikke. Med en håndbevægelse vinker hun dig hen til hende.

Dit hjerte slår hurtigere. Du rykker hen over sofaen, og ligger dig med hovedet i hendes skød. Hun stryger dig let over håret.

"Jeg vil aldrig forlade dig Christine. Vi skal altid være sammen."

Du ser op i hendes øjne som nu er sorte. Sorte, hårde og umenneskelige som blodsten.

"Du skal altid være min."

En enkelt tåre løber fra blodstenen, og som den bør være, er den rød som blod. Tåren lander på dine læber. Hun læner sig ned over dig, og kysser tåren bort, kysser dig igen. Og igen. Hun græder. Hun undskylder.

Isabelle gjorde dig som hende. Hun skænkede dig evigt liv. Du elsker hende over alt i verden. Hun fjernede dig fra lidelsen og sorgen, frygte og smerten, den smålige tilværelse du før havde ført. Hun gav dig styrke og hun gav dig indsigt. Hun viste dig mændenes verden som den er.

Vampyren Christine

Din bevidsthed vågner langsomt til live. Du er forvirret. Du ligger ikke i dit værelse. Dit værelse?? Har jeg et værelse ??, spørger du dig selv, men tankerne forsvinder.

Du ved hvor du er. En kirke. Du ved at du hedder

Christine den første nat

Christine er en blid og følsom vampyr. Det betyder meget for hende, om andre får et godt indtryk af hende, og hun er en smule genert, hvis hun er sammen med andre hun ikke kender så godt, især hvis hun er sammen med mænd hun ikke kender. Hun forsøger at undgå drab når hun jager, og hun jager ikke som et dyr, men forfører sit offer, så det ikke føler frygt. Hun er meget forsigtig med at vælge, hun vælger pæne og følsomme mennesker. Hun afskyr store ildelugtende brovtende mænd, som hun rynker på næsen af, og får hende til at udbryde: "Uf", eller "Fy da Føj". Christine er en smule naiv og uskyldig, og har aldrig rigtigt lært om mennesket mørke sider.

Christine er god til at drømme og fantasere, og hun ser tingene som hun gerne vil have at de var. Forestiller sig verden som værende smukkere og lettere, end den egentligt er. Men hun er melankolsk og sørgmodig. Hun ved ikke hvorfor, men der er så meget at være trist over.

Hun kan ikke rigtigt huske noget. Hun ved ikke hvor hun er fra, hun husker ikke sit liv som menneske, og hun husker ikke sit liv som vampyr. Hun ved at hun er skabt af en kvinde, Isabelle, som hun elsker. Hun ved at hun er hendes eneste sande elsker, og når hun finder hende, vil alting blive godt igen. Hun skylder Isabelle så meget, ja hun skylder Isabelle sit liv. Der er ikke det hun ikke ville gøre for Isabelle. Christine ved også at hun er vampyr, og hun kender til sine kræfter.

Forhold til Albert

Der er noget ved ham du godt kan lide. Han er smuk og han har blide øjne, men han kigger på dig så reserveret. Han kan åbenbart ikke lide dig. Men du kan nu godt lide ham, han virker sød og omsorgsfuld, men er så tilbageholden.

Forhold til Franco

Han virker som en ansvarsbevidst og alvorlig mand. Lidt som du ville forestille dig en helt fra et eventyr.

Forhold til Arthur

Det er op til dig som spiller, hvad du vil synes om ham.

Forhold til Henri

Han virker ikke som nogen pæn mand. Hans øjne ser på dig med et ubehageligt blik, et meget ubehageligt blik, som du slet ikke synes om.

Christine den anden nat

Du vågner med den klare viden, at der er noget som er ændret siden i går nat. Du husker mere. Din viden om verden er langsomt ved at vende tilbage. Du læste digte, du læste fortællinger og du skrev dem selv. Du forfattede og skabte eventyr med prinser og prinsesser, hvor det gode vandt over det onde, men..... Det var før dit møde med Isabelle. Det var da du stadig var menneske. Det er længe siden. Det er så længe siden, at det gør ondt at tænke på.

Det er vinter, sneen falder meget let, frosten bider dig i ansigtet. Dine forældre løber foran dig, skøjterne skærer tynde streger i den sorte is, din moders yndefulde bevægelser og din fars klodsede forsøg på at indhente hende. Han jager hende, hurtigere og hurtigere, din mor øger sit forspring uden store hindringer, du hører mandens voldsomme stønnede vejrtrækning, og ser hans sammenbidte udtryk, og du vil sige noget til ham, men da du kigger væk fra ham et øjeblik er din mor væk. Råbene når jer. Skrigene og lyden af pjasken i vand, og du får øje på vågen, hvori din mor ligger. Du vil løbe derhen for at hjælpe hende op, men din far griber fat i dig med sine grove hænder, og holder dig fast, råber noget til dig, han holder dig, forhindrer dig i at redde din mor, du hører hendes fortoivlede råb om hjælp, din far slår dig, hårdt, råber noget til dig, og løber bort. Han flygter. Han forlader dig, og lader din mor dø.

Da han vender tilbage med et reb er din mor forsvundet i den sorte sø.

Du husker din ulykkelige tilværelse efter din mors død, hvordan du flygtede ved at læse bøger og fantasere. Drømme dig langt væk fra din far og fra jeres grimme lille hus. Din moder forlod dig. Hun skulle ikke have forladt dig, og overladt dig til din far.

Men der er ikke nogen mænd der skal tage Isabelle fra dig. Det var mændene som tog din mor, og der var også mænd som ville have taget dig, men det lykkedes dem ikke, og de vil aldrig tage nogen igen. Aldrig vil deres grove hænder famle på dig igen, aldrig mere vil deres blod blive varmt af ophidselse. Aldrig skal nogen forlade dig igen. Det skal du nok sørge for.

Noget andet i dig er vågnet. En viden om at jage. En slumrende viden, der smager af blod og skrig, men den gemmer du væk, for den lugter af råddenskab. En ondskab som giver dig en besk smag i munden. En ondskab som du frygter.

Forhold til Albert

Han er måske ikke som de andre. Han kigger ikke sultent på dig, men det gør ingen forskel. Han er en mand, og du kan ikke stole på ham. Du ved, at du har oplevet noget sammen med ham, men du husker ikke hvad.

Forhold til Franco

Han virker stærk og streng, og du ville måske gerne turde kunne vende dig mod ham for støtte, men der er et eller andet i dig, som forhindrer dig i det.

Forhold til Arthur

Han er meget en Mand, og det skræmmer dig en smule.

Forhold til Henri

Der er noget væmmeligt omkring ham. Der er et eller andet i din hukommelse der siger, at du hader ham. Af hele dit hjerte. Du kan ikke sætte fingeren på hvad det er, og det skræmmer dig, at have denne voldsomme følelse af had (og mord).

Christine den anden nat

— Humanity —

● ● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○

— Willpower —

● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○ ○
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

— Blood Pool —

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Attributes

Physical

Strength ●●○○○
Dexterity ●●●○○
Stamina ●○○○○

Social

Charisma ●●●○○
Manipulation ●●●○○
Appearance ●●●○○

Mental

Perception ●●●○○
Intelligence ●●●○○
Wits ●●●○○

Abilities

Advantages

Disciplines

Auspex ●●○○○
Celerity ●○○○○
Protean ●○○○○
○○○○○
○○○○○

Backgrounds

○○○○○
○○○○○
○○○○○
○○○○○
○○○○○

Virtues

Conscience ●●●○○
Self-Control ●●●○○
Courage ●●○○○

Christine den tredje nat

Hvor er forskellen på had og kærlighed uendelig lille. Ja, selvfølgelig elsker du hende, og det er derfor du må slå hende ihjel. Den fantastiske Isabelle, som tilfredstillede dig bedre end nogen mand kunne have gjort det, som elskede dig højere end nogen fader kunne have gjort, den fantastiske Isabelle som opdrog dig bedre end nogen mor kunne have det gjort. I delte hinandens blod, forlod verden i ekstase, og du var lykkelig. Du var så lykkelig, at du vidste at denne lykke ikke måtte ophøre, men så.

Hun forlod dig. Hun forlod dig til fordel for en Mand. En dag var hun væk. Der lå et brev. Hun undskyldte ikke noget. Hun havde forladt dig, fordi hun havde brug for noget andet. Hvordan kunne det eneste som havde givet dig omsorg og kærlighed forlade dig. Gjorde hun det ondskab, gjorde hun det fordi der var noget galt med dig.

Han smiler venligt til dig.

"Du er det smukkeste væsen jeg nogensinde har mødt," siger han, og griber ud efter din hånd, som du allernådigst lader ham få. Hans varme blod løber få millimeter fra din hud.

"Din hånd er så kold," siger han med bekymring i stemmen. "Lad mig varme den."

Du smiler dit venlige forsigtige smil til ham, og nyder den magt du har over ham. Du kunne få ham til at gøre hvad som helst, og du behøvede ikke engang at bruge din stemme eller dine hypnotiserende øjne. Du kunne blot bede ham om det, og han ville forlade sine kone, sine børn, og vie sit liv til dig, indtil han mødte en anden som han blev fascineret af. Evtigt svigefulde forræderiske mand.

Teaterstykket interesserer dig ikke. Spillet som udspilles foran dig, lever ikke op til det drama der bygges op til i logen hvor I sidder. Du hører med et halvt øre Den gale Hamlet tale med sig selv, og dit eget skuespil begynder at kede dig, og med en langsom bevægelse lukker du din hånd omkring hans hals.

Det forvirrede udtryk morer dig. Han prøver at smile. Tror at det er en leg.

Du hader mænd, for de er skyld i din ulykke. Var det ikke for mænd havde du haft din mor. Var det ikke for en mand, havde du haft Isabelle for dig selv. Og de må bøde for deres opførsel. Og derfor dræber de, MEN DU HADER DET, og du er ved at gå i stykker inden i når du slå ihjel

Forhold til Albert

Du husker hvad du gjorde. Du mødte ham i Paris. Han var ulykkelig, og du ville dræbe ham. Du ville lege med ham, og så dræbe ham, for han havde været sammen med Isabelle. Og du forsøgte at forføre ham. Han var underlig. Han virkede hadefuldt, men samtidig var han tiltrukket af dig, du havde ham i dine kløer, du bed ham, drak hans blod, kunne have dræbt ham, men lod være, og flygtede langt væk fra ham. Da du så ham igen, var du sløvet af Isabelles fortryllelse og så ham ikke.

Forhold til Franco

Du har mødt Franco flere gange, og I har set hinanden an. Du har aldrig forsøgt at forføre ham, at dræbe ham, du tør ikke for han virker så stærk. Han ville kunne knuse dig, ikke fysisk, men psykisk.

Forhold til Arthur

Åh, ja, I er ikke gode venner, men det har dog aldrig været på tale at slå Arthur ihjel, for han virker farlig og stærk. Meget farlig, meget stærk og går altid med sit lange sværd.

Forhold til Henri

At det kunne være så simpelt. Henri er skyld i din ulykke. Han tog Isabelle fra dig. Hun kasserede dig, da hun mødte Henri. Henri ville have dig. Han begærede dig, du ville æde ham, men Isabelle stoppede dig, og tog ham selv. Du hader ham, hader ham, hader ham så voldsomt at du næsten græder af raseri over mindet om ham.

Udseende og væremåde

Christine er blevet meget mere voldsom. Hun er mere en furie end hun er den forsigtige lille pige.

(Spillerinformation: Christine er totalt fikseret på at hun hader mænd, og de er blevet fokus for hendes fortvivlelse over at hun har mistet alle muligheder for at få den omsorg hun behøver så voldsomt.

Den omsorg hun fik fra Isabelle, og som hun tror (troede) at hun ikke kunne få fra andre. Men måske kan den omsorg komme fra andre?? Måske er det hendes frelse. Gøre sig fri fra Isabelle.)

Christine den tredje nat

— Humanity —

● ● ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

— Willpower —

● ● ● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

— Blood Pool —

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Attributes

Physical

Strength ● ● ● ○ ○
Dexterity ● ● ● ● ●
Stamina ● ● ○ ○ ○

Social

Charisma ● ● ● ● ○
Manipulation ● ● ● ○ ○
Appearance ● ● ● ● ●

Mental

Perception ● ● ● ○ ○
Intelligence ● ● ● ● ○
Wits ● ● ○ ○ ○

Abilities

Advantages

Disciplines

Auspex ● ● ○ ○ ○
Celerity ● ● ○ ○ ○
Protean ● ● ○ ○ ○
Dominate ● ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○

Backgrounds

○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○

Virtues

Conscience ● ● ○ ○ ○
Self-Control ● ● ○ ○ ○
Courage ● ● ● ○ ○